

Don G på Plex

kilde: KultuNaut, Line Jarl Holm

Tor. 2. jul. 2009

På Københavns Musikteatret Plex funkler kunsten sort og råt i en æstetisk udfordrende danseforestilling. "Don G" stiller med et hold af spydspidser indenfor dans, kunst, musik og mode. Det bliver en forestilling med raffinement og grovkornet kant, hvor uhyggen ulmer og brøler, men den samlende fortælling fortaber i sig kunsteriske elegance.

Magtfuldt og mystisk starter *Don G* på Københavns Musikteater Plex. Danserne sidder stille og skjulte langs scenen i et mørkt rum, og med et brag kaster de deres masker og vælter sig stormfuldt ind på scenen.

Titlen *Don G* referer til Mozarts legendariske opera *Don Giovanni*, som forestillingen har hentet inspiration fra. Koreograf Ari Rosenzweig og komponist Jørgen Teller har sammen skabt forestillingens gådefulde og rå univers. Og det er ikke første gang de herrer henter inspiration fra operaverden; deres sidste meget roste forestilling *Richard* var et remix af fem Wagner-operaer.

I *Don G* er der noget elektrisk og skarpkantet over både musik og bevægelser. Den don juanske forførelse er lige så luftig og overstrømmende koreograferet som den senere så brutale halshugning. Bevægelserne er som slebne med en grovfil, imens lydsiden skærer igennem med fragmenter af elektroniske toner. Musikkens vrængende toner og konstant skiftende stemninger akkompagnerer det legesyge bevægelsesmønster, som får dansere til at flakse omkring hinanden.

I dette mørke, uhyggelige univers bliver dansernes trampen og klappen til rytmer, der ulmer faretruende frem. Kulminationen kommer med et knogleskælvende skrig, næsten som støjterror, og det bliver hængende i usigelig lang tid. Helvedes ild er brudt løs og pludselig vågner scenografien, der som sorte barnagtige figurer har hængt dystert og livløst på bagvæggen. Den bliver til en skov af mekaniske monstre med lange arme, der skræmmende spræller og åbner og lukker sig som en hamrende rædselsmaskine, der er løbet løbsk. Scenografien, som er skabt af Anna Maria Hlegadóttir fra kunstnergruppen *Ingen Frygt*, er på en gang hypergrotesk og meget overvældende.

Det er rent visuelt, at *Don G* bliver et forførelsk kunstværk. Med deres udtværede skelet-ansigter og poserende som mentalt forstyrrede commedia dell'arte-figurer, bliver danserne skræmmende uforudsigelige. Deres kroppe er uformelige i mørke indviklede dragter, som var de pakket i luftige plastikposer, mens de kæmpede for at komme fri. Disse groteske og fascinerende kostumer er fantasifuldt skabt af moderebellen Sara Sach fra designergruppen Moonspoon Saloon.

Den skæmte og specielle æstetik i kostumer og scenografi giver en dynamik til hele

